

עפ"ג 19/57269 - עמראן אל נעמי, מוחמד אל נעמי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' ס.הנשיאה, השופט אליו ביתן - אב"ד
עפ"ג-19-10-57269 אל נעמי ואח'
כ' מדינת ישראל
נ' מדינת גילת שלו
המערערים:
1. עמראן אל נעמי
2. מוחמד אל נעמי
נגד
מדינת ישראל
המשיבה:

פסק דין

המערערים הורשו על פי הودאותם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמימות, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום המתווך שבעודתו הודה, מתאר שביום 13/5/17, סמוך לשעה 06:00, המתלוון נסע ברכבו ביישוב חורה. אחר נסע מולו נגד כיוון התנועה וניסה לחסום את רכבו. המתלוון ניסה להימלט והאחר התנגש ברכבו וגרם לעצירתו. מיד אחר כך, יצאו שני יושבי הרכב כשבדיהם מקלות, היכו על הרכב עם המקלות ושברו את חלונות הרכב. מיד אחר כך הגיע למקום רכב נוסף ובו אנשים אחרים, חסם את נתיב הנסיעה לאחר רכב המתלוון ואחד מ�ושבי הרכב התיז על המתלוון גז פלפל. בשלב זה, אחד מחברי הקבוצה הוציא את המתלוון מרכבו ביחד עם המערער 1 והואו אחד והמערערם, היכו את המתלוון ביחד, במקלות, בכל חלקו גוף. המערער 1 היכה את המתלוון בבטנו באבן משתלבת ובמקל. המתלוון ניסה להימלט מהמקום ואז המערערם ואחרים היכו אותו בכל חלקו גוף, בראשו, בגבו וברגלו. כתוצאה מהמכוות שקיבל במהלך האירוע, נגרמו למתלוון חבלות של ממש, המטופות, שריטות, נפיחות בשוק ופציעת.

שירות המבחן הגיע תסקרים על המערערם בהם סקר את נסיבותיהם, את יחסם לעבירה ואת הסיכון להישנות עבירות. אשר למערער 1, שירות המבחן התרשם כי במצבו כעם הוא עשוי להתקשות להציג לעצמו גבולות פנימיים ולעמדו בגבולות חיצוניים, אולם יש לו שאיפות נורמטיביות והוא הביע חרטה כנה על המעשה, והומלץ להטיל עליו שירות לתועלת הציבור, מסר על תנאי ומבחן. אשר למערער 2, ציין כי הוא נמנע מליקחת אחריות על ביצוע העבירה והכחיש את המיחס לו בכתב האישום המתווך. הוא מזמין בהציג מצג חיובי, תוך ניסיון לטשטש את הבעיתיות ואת מעורבותו השולית; הוא מאופיין בנזקשות חשיבתי ובפאסיביות ומתבקש לעורק התבוננות עמוקה ברגע לדפוסי התנהגותו. ציין שישתוֹף הפעולה שלו היה חלקי ומיניפולטיבי ושירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית לעיו והומלץ על מסר בעבודות שירות. בית המשפט קמא עמד על חומרת עבירות האלים ועל מדיניות הענישה הנוגגת לגביהם וקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה, נעה בין 9 ל- 18 חודשים מסר בפועל.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

אשר לעונש הראי למערערים, בית המשפט עמד על נתוני המערערים, על עברם הנקוי, הודהתם, הסכם הסולחה שהוצע בפני שירות המבחן וקבע שיש סיכוי של ממש שהמערערו ישתקם ובהתחשב בגלוי הצער ורצוו לבצע شيئا בחייו, יש לחרוג במעט ממתחם העונש שנקבע. בסופו של דבר, בית המשפט הטיל על המערער 1 שישה חודשים מאסר בעבודות והעמידו במבחן למשך שנה.

באשר למערער 2, בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש ההולם והטיל עליו מאסר בתחום המתחם שקבע - 9 חודשים מאסר בעבודות שירות, ובנוסף הוטלו על כל אחד מהמערערים מאסרים על תנאי ופייצוי בסך 5,000 ₪ למתלון.

מכאן העrüור. ב"כ המערערים טוען כי העונשים שהוטלו על המערערים חמורים וכי היה על בית המשפט לכבד את המלצת שירות המבחן. עוד טען, כי על יסוד עקרון אחדות הענישה, לא היה מקום להבחן בין המערער 2 למעורב אחר בפרשה, מועצת אלנעמי שנידון לשישה חודשים בעבודות שירות הוא ציין את הודהאת המערערים, החיסכון בזמן שיפוטי והסולחה שהושגה בין הצדדים ובקיש להפחית את תקופת המאסר של המערער 1, או להטיל עליו של"צ, ולהבחן את תקופת המאסר של המערער 2.

ב"כ התביעה סマー את ידיו על גזר דיןו של בית המשפט קמא. הוא ציין כי בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל- 18 חודשים וכי הוא חרג ממנו בעניינו של המערער 1, על רקע שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן והאופק השיקומי שלו ואילו בעניינו של המערער 2, הוטל עונש בתחום המתחם ממש. שכן, המערער 2 לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא היה מקום לחרוג בקשר אליו מהתחם.

קרוינו את הودעת העrüור, את תסקרי שירות המבחן ואת גזר הדין של בית המשפט קמא ושמענו את טיעוני הצדדים, ובאננו למסקנה שדין העrüור להידחות.

המערערים נטו חלק במעשה ברינוי ואלים במסגרתו, קבוצת אנשים שמנתה למעלה משישה אנשים, תקפה באכזריות את המתלון שעמד בלבד מולם. הם הוציאו אותו מהרכב, היכו אותו במקלות בכל חלקי גופו, כולל בראשו, בגבו, בבטנו וברגליו ואחד מהם אף היכה אותו באבן משתלבת. בשלב מסויים, המתלון ניסה להימלט מהמקום והם תפסו אותו והמשיכו להcocתו.

האלימות בכלל ובפרט ברגע הבדיקה, היא רעה חוליה הפוגעת בערכים חברתיים מרכזים ועל בית המשפט לתרום את תרומתו ל민ון תופעה חמורה זו. מדיניות הענישה בעקבות האלימות הינה מינימה ימימה של החמרה מובהקת.

מעשי המערערים הצדיקו הטלת מאסר בפועל אחרי סוג ובריח, גם למי שזו רשותו הראשונה ומאסרו הראשון. חסד עשה בית המשפט עם המערערים שאפשר להם לשאת את המאסרים שהוטלו עליהם בעבודות שירות.

הפער בענישת המערערים מואגד. המערער 1 מתפרק ועובד בצדקה סדירה, יש לו שאיות לקיום אורח חיים נורמטיבי

ועל פני הדברים, יש לו אופק שיקומי. ואילו המערער 2, לאלקח אחריות על מעשיו, הכחיש את מעורבותו בעבירות, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ובנסיבות, לא היה מקום לשקלול לגבי שיקולי שיקום. אך גם יש הצדקה לפער בין עונשו של המערער 2 לעונש שהוטל על מעורב אחר בפרשה, שכןון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, על רקע הסדר הטיעון בין הצדדים באותו מקרה והتسקير החיווי שהתקבל לגבי.

וככן האמור, אנו דוחים את הערעור.

על המערערם להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות בבאר-שבע, ביום 19/12/29 בשעה 00:09 על מנת שייקבע להם מועד לתחילת ביצוע עבודות השירות.

הממונה על עבודות השירות יעדכן את בית המשפט בהतפתחויות.

מצורנות בית המשפט מתבקשת לשלוח את פסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודיע היום כ' כסלו תש"פ, 18/12/2019 במעמד הנוכחים.